

K. A. Gevorgian: Na Západě probíhá válka všech proti všem. Éra neoliberálních globalistů skončila

- editor007 | 24. března 2024

SVĚT: Benátky už nejsou městem zamilovaných párů. Putin zná všechny slabiny západních elit. Éra neoliberálních globalistů skončila

Prohlášením, že “ples upírů” se chýlí ke konci, Putin západním elitám, které ještě neztratily zdravý rozum a střízlivost, naznačil, že zná všechny jejich slabiny a že doba neoliberálních globalistů skončila.

To je poselství všem elitám, že jsou mu známy procesy, v oněch západních elitách probíhající – jak mezi sebou bojují a rvou se. Určitě je to adresováno těm, kteří zjevně dosud neztratili zdravý úsudek. My na toto téma máme přednášky posluchačům v Institutu ruské politické kultury, kde podrobně rozebíráme proč ty procesy vznikají, jak probíhají atd.

- Proč se Zelenská a Navalná odmítly zúčastnit projevu Joea Bidena v americkém Kongresu?

Přiznám se na rovinu, že jsem o této události příliš nevěděla, ale komentovat ji mohu. Je to proto, že jim to nařídili jejich páni v globalistickém Londýně, kteří na tuto “kachnu, chromou na obě nohy” už nevsází. Na koho vsází, je věc jiná, ale to, že onen „hluboký stát“, kterému tak nadával Trump a chtěl ho vysušit, tak je zřejmé, že onen americký hluboký stát (DS) již vsadil na samotného Trumpa. Možná ani ne na Trumpa jako osobu, ale na ty, kteří za ním stojí a kteří dokázali onen DS přesvědčit, že v opačném případě je konec s ním.

Co je za zmizením Kate Middleton?

Ta byla médií prohlášena za postavu, které se někdo snaží dodat sympatie veřejnosti, jako se to kdysi stalo princezně Dianě. Zmizení Kate Middleton, manželky následníka britského trůnu, je operací, která z ní má udělat novou Dianu. Kdo to dělá, to je na dlouhé úvahy, nicméně protože manželka mladšího z bratrů představě „nové Diany“ vůbec neodpovídá, padla zřejmě volba na Kate.

Jak se díváte na návrat Imrana Chána na pozici ministerského předsedy Pákistánu?

Chána podporuje pročínská vrstva pákistánské elity. Za jeho premiérování došlo ke kvalitativnímu posunu ve vztazích s Čínou, které se týkají peněz, investic a vojenské spolupráce. Pákistán a Čína mají společný vojensko-technický vývoj. Navíc se mi zdá, že se to neobešlo bez účasti globalistického Londýna – a to na obou stranách. Stačí se podívat, s prominutím, do Wikipedie, abyste si udělali obrázek o stranách dění a jeho pozadí. Uvidíte, že tam Čína s Tureckem jdou bok po boku, vztahy mezi Imran Chánem a Erdoganem byly docela blízké, třebaže turecký projekt „Velký Turan“ je protičínský, na což ostatně mylně spoléhalo Mongolsko, které do tureckého projektu rovněž vstoupilo. On je Pákistán zemí šitou horkou jehlou, s řadou etnických rozporů a Američané se budou snažit oslabit čínský vliv v Pákistánu a budou rušit čínské komunikace v regionu, které se Čína snaží rozvíjet, aby mohla obcházet Tchaj-wanský a Malacký průliv a přepravovat své zboží dále po moři. Dá se očekávat, že po příchodu nové americké administrativy se bude proces dále vyhrcovat a nedá se vyloučit ani vyprovokování občanské války.

Kdy se stabilizuje Evropa?

Evropská stabilita je na dlouhou trať a na pozadí evropské nestability začnou ty země, které mají možnost ovlivňovat jižní pobřeží Středozemního moře a severní Afriku (země Maghrebu), zaujímat

pozice Evropanů v tomto makroregionu. Připomeňme si varování iránských a proiránských představitelů Evropě, že pokud se EU bude vměšovat do blízko- a středovýchodních záležitostí, jsou schopni jim zablokovat přístup nejen k průlivům přiléhajícím k Íránu a Jemenu a tím i Suez, ale i Gibraltar (což je reálné). S urovnáním se může počítat nejen v měsících, ale možná i letech. Je zde nepřímá úměra mezi stabilitou situace na Středním Východě a v Evropě. Možné to je, protože takový Egypt a Írán, jakkoli složité vztahy mezi sebou mají, jsou schopny se dohodnout – a ti, kteří by rádi čerpali výhody z těchto rozporů, budou muset řešit problémy úplně jinde.

Je možná změna logistických řetězců podobných tomu, co sledujeme v Rudém moři?

Já nejsem expert v makroekonomických otázkách, nicméně mám nějakou představu o mezinárodním obchodu. Když jsem se podívala na mapu, bylo mi zřejmé, že paradigma globalizace, které nyní končí, se opíralo o námořní obchod. Nyní se bude rozvíjet kontinentální komunikace v Eurasii. Současná naše kapacita na to nestačí. Komické je, že když jsme Číňanům nabízeli, aby investovali do naší dopravní infrastruktury, ohrnovali nad tím poněkud nos, že to povedou na jih (Myanmarsko) a pak zvenčí podél naší jižní hranice. A teď by se rádi připojili i k budování rusko-iránského Severojižního dopravního koridoru.

Jaké nálady dnes převládají v izraelské společnosti?

Copak to nevidíte? V Izraeli sílí protesty proti Netanjahuově vládě, které začaly dávno před 7. říjnem, nyní dokonce i ultraortodoxové vystupují na obranu Palestinců. Je třeba vidět, že světská část izraelské společnosti je jeden proud, ortodoxní část druhý, a rovněž není jednotný a někteří se i vzájemně nenávidí. Musela bych být religionistkou, abych o tom mohla seriózně detailně promluvit. Na druhé straně existuje mezi nimi konsensus antiiránský. Existovaly zdravé hlasy, které se o zlepšení vzájemných vztahů pokoušely, dokonce jeden bývalý ředitel Mossad, ale je to už docela dávno, protože takové hlasy zdravého rozumu nepožívají zvláštní přízně v protiiránsky naladěné společnosti. Je třeba ale říci, že je iránské vedení často i provokuje a tyto nálady využívá ve svůj prospěch. Uvnitř Izraele ale převládají i nálady proti Netanjahuovi. Jde o to, že vládnoucí elita Izraele je už čtvrtou generací, která postrádá onen zápal zakladatelů a budovatelů státu Izrael. Události posledního půlroku ale v očích veřejnosti do jisté míry znevažují židovské oběti německých nacistů. Tady je třeba říci něco, o čem se nemluví – z oněch 6 milionů obětí holocaustu byla převážná část židů našich, sovětských – východoevropských židů, což byl celý národ se svými školami, kulturou, divadly atd. – a prakticky nic z nich nezůstalo. Snad jen na východě v Birobidžanu (Židovská autonomní oblast), což jsou ale jen jednotky. Tak tvrdá likvidace židů ani v Evropě neproběhla – jednalo se o genocidu sovětského lidu. Právě proto z nás ten pocit křivdy žádné chování izraelské vlády nesmaže...

A co Francouzi, kam se to řítí? Kdo bude znovu zvedat na piedestal Verlaina, Rimbauda, Clement Marota...? Angličani si se svou starou dobrou Anglií poradí sami, ale tady na kontinentu zůstanou už jen staré teutonské písně a žádná francouzská namyšlenost?

Pokud jde o Francouze, tak je čas od času pohrčívají, stejně jako nás... – podivná země. Oni si poradí – ale otázka, zda s námi budou nějak spolupracovat... – to je druhotná a dost zbytečná otázka v tomto smyslu. Pokud jde o teutonskou píseň, s tou to také není valné. Dědicové Teutonů, kteří vzešli z Třetí říše, již dlouho sedí v různých globalistických strukturách. SS třeba v Big Pharma, atd.

To daleko zajímavější jsou lidé, kteří byli v seznamu Marcuse Wolfa. Agentura Markuse Wolfa je ideologickým odpůrcem teutonského ducha. Ať s Marcusem Wolfem prováděli pak cokoli... – dokonce ani Stasi o té agentuře nevěděla. Tito lidé žijí, umí trpět a čekat až do konce – a úcta k nim je obrovská. Myslím si, že ti vědí, které síly ve Francii jsou schopny obnovit důstojnost francouzské civilizace, se kterými silami je třeba se spojit a se kterými ne. Takže Francie si poradí – dokud neumřela, pohrčívát ji nebudeme.

Nedávno jste pobývala v řadě evropských zemí - co se tam změnilo a co ne?

Naposledy jsem tam více pobývala někdy v roce 2017 a nyní jsem byla jen na Slovensku, v Rakousku a Severní Itálii. Za posledních 7 let změny jsou. Možná vydávám přání za skutečnost, ale tendence vidět jsou. O tom jsme debatovali na posledním „Klubu ulice Pravdy“ a mimochodem, je to veřejně přístupné na jeho portálu. Ve střední Evropě nyní probíhá pragmatické vystřízlivění. Zapomeňme na lásku a družbu, mě už nebaví ty řeči o nevděčných hajzlících bez nichž se obejdeme... S kým lze spolupracovat, s tím se spolupracovat musí. S kým je to výhodné – tak proč by ne? Žijeme na globu a je třeba spolupracovat se zeměmi a subjekty, které na ní existují.

Co trápí Evropany?

Jestliže na Slovensku a v Rakousku vše vypadá docela slušně, na severu Itálie vcelku, ale Benátky a některá další místa působí na člověka poněkud tísnivě. Atmosféra všudypřítomné úzkosti v Evropě posledních 15 let neustále narůstá a čím jsou lidé mladší, tím je tato úzkost silnější.

Co jsem zaregistrovala, že nikde, třeba v Benátkách, nejsou ukrajinské vlajky ani nedemonstrují ukrajinskou řeč, ukroemigranti mluví prakticky pouze rusky. Tamní lidi málo zajímá důvodnost nebo bezdůvodnost útoku Ruska na Ukrajinu. Benátky již nejsou městem zamilovaných párů, jak jsme je znali nebo si je představovali my.

A v Moskvě snad jsou?

Určitě ano, zrovna včera jsem řadu takových párů potkala.

Nakolik je Evropa připravena na mír?

Evropská unie nemá žádné páky, kterými by mohla cokoli ovlivnit, takže to, zda je připravena na mír, nebo ne, nikoho nezajímá.

Na úrovni profesionální intuice mám dojem, že ti lidé, kteří mají v Evropě finanční prostředky a moc nad finančními pákami v Evropě, nyní zahájili boj o reálná aktiva, aby své finance na tato reálná aktiva převedli. A tento boj se bude jen stupňovat.

V Evropě i v USA probíhá válka všech proti všem.

A co naše zahraniční politika?

V těchto podmínkách není dobře “přehazovat” regiony světa, se kterými můžeme spolupracovat – to je špatný manažerský přístup.

Pokud jde o její koncepci, ministerstvo zahraničí je byrokratická výkonná struktura, která neprovádí politiku a není dirigentem preventivní politiky Ruska ve světě. V Rusku je to vlastně pouze prezident nebo (jakkoli to zní divně) na úrovni veřejné diplomacie prostřednictvím osobních důvěryhodných kontaktů těch, kdo může komunikovat s různými regiony světa.

AUTOR: K. A. Gevorgian

Překlad: St. Hroch/ BelobogSk

[ZDROJ](#)